

Fővárosi Ítéltábla

16.Gf.40.387/2022/5-II

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Vincze Gyula (cím5) ügyvéd által képviselt felperes1 (Cím2.) felperesnek a dr. Nyika Mihály (cím6) ügyvéd által képviselt alperes1 (cím1) alperes ellen használati díj megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2022. október 13-án kelt 13.G.40.049/2022/29. számú ítéletével szemben az alperes által benyújtott fellebbezés folytán – nyilvános tárgyaláson – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja; a perköltség viseléséről szóló rendelkezését megváltoztatja, és a felperesnek fizetendő perköltség összegét 1.649.489 (egymillió-hatszáznegyvenkilencezer-négyszáznyolcvankilenc) forint + áfa összegre leszállítja, az alperest 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint eljárási illeték megfizetésére kötelező rendelkezését akként változtatja meg, hogy az alperes az illetéket az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételei számlájára – az esedékesség napjáig köteles megfizetni.

A Fővárosi Ítéltábla kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 850.000 (nyolcszázötvenezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget, valamint az államnak, az állami adó- és vámhatóság illetékbevételei számlájára 2.500.000 (kétfmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség a jelen ítélet jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) által megállapított, a fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a benyújtó2 képviselő-testülete 1997. március 6. napi ülésén 65/1997. (III. 6.) számú

határozatának felhatalmazása alapján 1997. március 10. napján benyújtó2 (a továbbiakban: önkormányzat) és az alperes között szerződés jött létre Cegléd város lakossága számára a fogászati ügyelet biztosítására a cím9 szám alatti telephelyen.

[2] Az önkormányzat és az alperes 1997. július 30. napján ehhez kapcsolódóan feladatátvállalási megállapodást is kötöttek.

[3] benyújtó2ának 267/2001. (IX. 13.) számú határozata alapján az önkormányzat (mint bérbe adó) és az alperes (mint bérlő) között 2002. április 2. napján bérleti szerződés jött létre az önkormányzat kizárólagos tulajdonát képező cím10 szám alatti helyrajzi szám, 271,5 + 21,3 m² alapterületű üzlethelyiség + 83 m² alapterületű pince ingatlan tekintetében, orvosi rendelő és fogtechnikai laboratórium céljára. A felek a szerződést 2002. április 1. napjától 2012. március 31. napjáig terjedő határozott időre kötötték. Az éves bérleti díj összegét 2.110.700 forint + áfa, a havi bérleti díj összegét 175.892 forint + áfa összegben határozták meg.

[4] A szerződő felek a 1997. március 10-i szerződésüket 2002. május 10-én kiegészítették fogászati alapellátási feladatok megjelölésével.

[5] 2009. július 1. napjától a perbeli ingatlan üzemeltetését a lakások és helységek bérletéről szóló 23/2009. (V. 28.) KT. rendelet (a továbbiakban: KT. rendelet) és a 26/2009. (III. 28.) Önkormányzati határozat alapján a felperes látta el.

[6] 2009. augusztus 6. napján, majd 2016. február 29-én feladatátvállalási szerződés jött létre az önkormányzat és a felperes között, amely később többször módosításra került.

[7] benyújtó2 képviselő-testülete 2010. december 16. napi ülésén meghozott 363/2010. (XII. 16.) Önkormányzati határozatának felhatalmazása alapján 2010. december 29. napján (újabb) feladatátvállalási megállapodás jött létre az önkormányzat és az alperes között gyermekiskolai, ifjúsági, fogászati szolgálat ellátása tárgyában. A megállapodás 3. pontja szerint a szolgáltató területi ellátási kötelezettséggel az iskolafogászati praxist a cím10 szám alatti telephelyen látja el. A megállapodásban foglalt feladatok ellátásához a bérlő és a bérbeadók közötti bérleti szerződés külön dokumentum, amely a megállapodás mellékletét nem képezi.

[8] 2012. március 31. napján az önkormányzat és az alperes közti bérleti szerződés (a határozott időtartam elteltével) megszűnt.

[9] A Budapest Környéki Törvényszék 2013. február 28. napján kelt 9.Gf.24.136/2012/7. számú jogerős részítéletével a Ceglédi Városi Bíróság 2012. június 27. napján kelt 7.P.21.041/2011/20. számú részítéletét részben megváltoztatva kötelezte a jelen per alperesét a jelen per felperesének 3.988.333 forint elmaradt bérleti díj és annak járulékai megfizetésére, továbbá kötelezte az alperest, hogy a ceglédi helyrajzi szám, cím 10 szám alatti ingatlant 15 napon belül ingóságaitól kiürítve hagyja el. A jogerős határozat indokolása értelmében a kiürítésre kötelezés alapja az, hogy a szerződésben kikötött határozott bérleti időtartam 2012. március 31. napjával lejárt, így az alperesnek a helyiség további használatára nincs jogcíme.

[10] 2012. szeptember 14. napján az önkormányzat és a felperes között hasznosítási szerződés jött létre, amelyben az önkormányzat átengedte a szerződésben megjelölt vagyongör hasznosításának jogát a hasznosító felperes részére.

A szerződés 1.5. pontja szerint az önkormányzat felhatalmazta hasznosítót, hogy a bérleti jogviszonyban teljes jogkörrel helyette eljárjon, a bérbeadót megillető jogok gyakorlása a bérbeadót terhelő kötelezettségek teljesítése körében nyilatkozatokat tegyen, jogokat szerezzen, kötelezettségeket vállaljon, továbbá saját nevében bérleti díjat, illetve használati díjat, valamint közüzemi díjat és külön szolgáltatási díjat érvényesítsen.

[11] benyújtó2 Képviselőtestülete 2016. március 3. napján [a 6/2016. (III. 3.) számú] önkormányzati rendelettel módosította a KT. rendeletet. Ennek alapján a használati díj mértéke jogcím nélküli használat esetén a bérleti díjjal egyezik meg, azonban 30 nap után a bérleti díj kétszeresére, 90 nap után pedig a háromszorosára emelkedik.

[12] Az alperes 2016. októberétől 2019. márciusáig havi 305.799 forint, mindösszesen 8.562.372 forint használati díjat fizetett meg a felperesnek, majd 2019. márciusától (megemelt összegű) használati díjat nem fizetett.

[13] Az önkormányzat az alperessel az iskolafogászati ellátás biztosítására 2010. december 29. napján megkötött feladatátvállalási megállapodást 2017. június 15. napi hatállyal felmondta.

[14] A Fővárosi Ítéltábla a 2021. június 2. napján kelt 16.Gf.40.003/2021/20. számú ítéletével a Budapest Környéki Törvényszék 2020. október 7-én kelt 2.G.40.127/2014/175. számú ítéletét részben megváltoztatva a jelen per alperesének a bérleményen végzett munkákra alapított megtérítési, másodlagosan ráépítés jogcímen tulajdonjog szerzésének megállapítására irányuló keresetét elutasította.

[15] Az alperes az ingatlant 2021. szeptember 1. napján adta vissza a felperes birtokába.

[16] A Ceglédi Járásbíróság 2022. január 12. napján kibocsátott, 2022. február 1-jén jogerős bírósági meghagyással kötelezte az önkormányzatot a felperesnek jogalap nélküli gazdagodás címén 4.800.000 forint és járulécai megfizetésére.

[17] A felperes felemelt keresetében az alperes 48.316.305 forint használati díj, ennek 2019. január 1-jétől a kifizetés napjáig terjedő időszakra számított évi 8,9 % mértékű késedelmi kamata és perköltsége megfizetésére kötelezését kérte.

[18] A keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 430. § (1) bekezdésére, a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Lakás tv.) 20. § és 23. §-ára és benyújtó 6/2016. (III. 3.) önkormányzati rendelettel módosított a KT. rendeletének 18. § (2) és (4) bekezdéseire alapította.

[19] Előadta, hogy az önkormányzat és az alperes között 2002. április 1-jén létrejött, a cím10 szám alatti ingatlan bérletére kötött szerződés 2012. március 31. napján megszűnt.

[20] A Ceglédi Járásbíróság 7.P.21.041/2011/20. számú, a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 9.Gf.22.544/2013/7. számú részítéletével e vonatkozásban helybenhagyott, jogerős határozatával kötelezte az alperest a bérlemény 15 napon belül, ingóságoktól kiürítve történő elhagyására. Ezért az alperes jogcím nélküli lakáshasználói minősége ítélt dolognak minősül.

[21] Az alperest az ingatlan használatára a feladatellátási szerződés és a telephasználati engedély nem jogosítja fel. A közérdekből használathoz képviselő-testületi határozatra lenne szükség, de ilyen határozat nem született.

[22] A fentiek alapján az alperes 2012. április 1. napjától a visszaadás 2021. szeptember 1-i napjáig a perbeli ingatlant jogcím nélkül használta, ezért a bérleti díjjal azonos mértékű használati díjat volt köteles teljesíteni a KT. rendelet szerint. Az alperes 2016. október hónaptól a megemelt használati díjat nem, csupán az alapdíjat teljesítette, majd 2019. március hónaptól használati díjat egyáltalán nem fizetett.

Az alperes 2016. októberétől 2021. augusztusáig összesen 56.878.677 forint használati díj megfizetésére lett volna köteles, amelyből mindösszesen 8.562.372 forintot teljesített, így a fennmaradó követelés 48.316.305 forint.

[23] A használati díj összegét a Lakás tv. és a KT. rendelet alapján állapította meg. A használati díj mértékét módosító rendelettel szemben az Alkotmánybírósághoz lehetett volna fordulni, azonban ilyen eljárás nem indult.

[24] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[25] Álláspontja szerint kizárja a használata jogcím nélküliségét az önkormányzattal 1997. július 30-án kötött feladatátvállalási megállapodás, amelyet 2010. december 29-én módosítottak, úgy, hogy az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. 152. § (1) bekezdés c) és e) pontja alapján az önkormányzat által kötelezően biztosítandó egyes egészségügyi szolgáltatási feladatok elvégzését átvállalta. A feladatátvállalási szerződés hatálya alatt jogszerűen tartózkodott a bérleményben, hiszen ott tartózkodását a hatályos és érvényes feladatátvállalási megállapodás is megalapozta. A feladatátvállalási szerződést az önkormányzat csak 2017. június 15. napi hatállyal mondta fel.

[26] A bérlemény tulajdonosának hozzájárulása a bérlemény általa történő használatához kizárja azt, hogy jogcím nélküli használónak minősüljön.

[27] Állította, hogy a bérlemény használatára feljogosító érvényes telephelyengedéllyel is rendelkezett, melyhez a bérlemény tulajdonosának hozzájárulása is szükséges volt. A Lakás tv. 91/A. § 13. pontja szerinti jogcím nélküli használó voltát a tulajdonos hozzájárulása és annak visszavonásának hiánya is egyértelműen kizárja.

[28] Előadta, hogy az rPtk. 193. § (2) bekezdése alapján mindaddig jogosan tagadta meg a bérlemény visszaadását, amíg az ingatlan tulajdonosa nem térítette meg a dologra fordított szükséges költségeit.

[29] Hivatkozott arra, hogy a KT. rendelet 29. § (3) bekezdése arról rendelkezik, hogy a helyiségbérlet szabályai nem érvényesülnek akkor, ha a helyiséget a képviselő-testület kívánja az önkormányzati feladat vagy közszolgáltatás ellátására igénybe venni, amely egyértelműen vonatkozik a hivatkozott feladatátvállalási szerződésre is, hiszen a helyiséget ezáltal önkormányzati feladat ellátására vették igénybe. A bérleményt olyan közszolgáltatás ellátása érdekében biztosították részére, amely közszolgáltatás biztosítása egyébként az önkormányzatnak, a bérlemény tulajdonosának feladata lett volna. Így a KT. rendelet 18. § (2) és (4) bekezdésében meghatározott emelt használati díj alkalmazása kizárt.

[30] A használati díj felperes által történő megállapítása a Lakás tv. 36. § (2) bekezdésében foglaltakba ütközik, a helyiségbér mértékét önkormányzati rendelet nem

szabályozhatja. A Lakás tv. 38. § (1) bekezdése alapján a felek a helyiségbér összegében szabadon állapodnak meg.

[31] Ezen túlmenően pedig a felperes a bérlemény udvari részén a garázstárolók rendeltetésszerű használatától elzárta, így ezért sem követelhet használati díjat ezen területekre.

[32] Az elsőfokú bíróság a 2022. június 28-i tárgyaláson meghozott, 13.G.40.049/2022/15. számú végzésével a perfelvételi tárgyalás elhalasztása mellett felhívta az alperest, hogy a felperes keresetösszefoglalására az átvételtől számított tizenöt napon belül nyilatkozzon, illetve ugyanilyen határidőn belül nyilatkozatot tehet a felperes által a tárgyaláson előadottakra is.

[33] Az alperes a felperes keresetösszefoglaló nyilatkozatára a 2022. július 13-án érkezett beadványában nyilatkozott. Ezt követően, a tizenöt napos határidőn belül, 2022. augusztus 29-én érkezett beadványában okiratokat csatolt, és bizonyítást is indítványozott. E beadványa utolsó mondata értelmében tájékoztatja a bíróságot, hogy amennyiben az okirati bizonyítékok csatolására még nyitva álló határidőn belül újabb okiratot sikerül beszereznie, azt haladéktalanul meg fogja küldeni.

[34] Az alperes a 2022. szeptember 5-én – még mindig a tizenöt napos határidőn belül – érkezett, 24. számú beadványában további okirati bizonyítékokat csatolt, egyúttal kérte a részére biztosított határidő további tizenöt nappal meghosszabbítását további okiratok csatolása végett, figyelemmel a nyári időszakban a hivatalokban és nála is fennálló szabadságolások miatt felmerült lassabb ügyintézésre.

[35] Az alperes 2022. szeptember 19-én – a számára biztosított határidőn túl – 26. sorszám alatt érkeztetett beadványában hivatkozott a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 13. § (1) bekezdés 4. pontjára, valamint az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvény 5. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra, miszerint a fogorvosi alapellátás egészségügyi alapellátásnak minősül, amelyről a helyi önkormányzatok közfeladataik ellátása körében kötelesek gondoskodni.

Beadványához csatolta a Nemzeti Népegészségügyi Központ, valamint a benyújtó3 határozatait, amelyek szerint 2020. március 17-től visszavonásig a fogászati szakellátást nyújtó egészségügyi szolgáltatók számára a nem sürgős fogászati beavatkozások elvégzését megtiltották. Hivatkozott arra, hogy olyan időszakra követel a felperes használati díj fizetést, amely időszak alatt jogszabály alapján nem is végezhetette tevékenységét.

[36] Az elsőfokú bíróság a 2022. szeptember 22-én megtartott tárgyaláson a 13.G.40.049/2022/27. számú végzésével az alperes határidő hosszabbítás iránti kérelmét

elutasította, egyúttal megállapította, hogy a 26. számú beadvány hatálytalan. Indokolásában kifejtette, hogy nem látja indokoltnak a határidő további meghosszabbítását, figyelemmel arra, hogy a nyári szabadságolásokra tekintettel nem számított bele a határidőbe a törvénykezési szünet időszaka.

[37] Az elsőfokú bíróság a 2022. október 13-án kelt 13.G.40.049/2022/29. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 30 napon belül fizessen meg a felperesnek 48.316.305 forint használati díjat és annak 2020. november 20. napjától a kifizetés napjáig (járó,) a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt mértékű kamatát, továbbá 3.556.000 forint perköltséget. A keresetet ezt meghaladóan elutasította. Kötelezte az alperest, hogy az államnak külön felhívásra fizessen meg a felperes illetékmentessége folytán le nem rótt 1.500.000 forint illetéket.

[38] Az ítélete indokolásában megállapította, hogy az önkormányzat és az alperes közti, a Lakás tv. 36. § (1) bekezdése szerinti helyiségbérleti szerződés jogerős bírósági ítéletben is rögzítetten 2012. március 31. napján megszűnt, az alperes azonban az ingatlant 2021. szeptember 1-jéig használta.

[39] A felperes a közte és az önkormányzat között 2012. szeptember 14. napján létrejött hasznosítási szerződés alapján jogosult volt használati díj igényt érvényesíteni az alperessel szemben.

[40] A perben nem volt vitás az alperes általi használat, az, hogy az alperes használati díjat volt köteles fizetni a felperesnek, és nem volt vitás az alperes által megfizetett használati díj összege sem.

[41] Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az alperes rendelkezett-e 2012. április 1. napját követően jogcímmel az ingatlan használatára.

[42] Megállapította, hogy a Ceglédi Járásbíróság által meghozott, a Budapest Környéki Törvényszék által helybenhagyott ítélet a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 360. §-ának (1) bekezdése szerinti ítélt dolgot eredményez. A Ceglédi Járásbíróság a bérleti jogviszony alapján vizsgálta, hogy az alperes rendelkezik-e jogcímmel az ingatlan használatára, és ennek eredményeként kötelezte az alperest az ingatlan birtokbaadására. Ez ítélt dolgot eredményez a tekintetben, hogy a bérleti szerződés a felek között megszűnt, és az alperesnek nem volt jogcíme az ingatlan további használatára.

[43] Az alperes rPtk. 193. § (2) bekezdése szerinti visszatartási jogra tévesen hivatkozik, mivel ez az igény a bérleti jogviszonyból ered, tehát erre a bérleti szerződés alapján indított perben hivatkozhatott volna. Az ítélt dologra tekintettel a használat jogcímét erre a körülményre az alperes nem alapozhatja. Az is megállapítható, hogy a bíróság jogerősen elutasította az alperes összes beruházással kapcsolatos igényét a bérleti szerződés rendelkezései alapján.

[44] Az önkormányzat és az alperes 2010. december 29-i feladatátvállalási megállapodásának 3. pontja a bérleti szerződés alapján jelöli meg a feladatellátás helyeként a perbeli ingatlant. Tehát önmagában a feladatátvállalási megállapodás nem teremt jogcímét az ingatlan használatára, csak a 2012. március 31. napjával megszűnt bérleti szerződés, amelyre a feladatátvállalási megállapodás utal.

[45] Az alperes által hivatkozott telephelyengedély, ÁNTSZ határozatok, NEAK határozatok, államigazgatási, hatósági jogkörben hozott határozatok igazolják, hogy az adott telephely, illetve az alperes a szakmai előírásoknak megfelel és jogosult a feladat elvégzésére. A határozatok kibocsátója nem azonos a tulajdonos, illetve a vagyonkezelő személyével, a határozatok nem polgári jogi jogviszonyra vonatkoznak, nem teremtenek jogalapot polgári jogi jogosultságokra, így a birtoklásra, használatra sem.

[46] Mindezek alapján azt állapította meg, hogy az alperes 2012. április 1. napjától 2021. szeptember 1. napjáig jogcím nélkül használta az ingatlant.

[47] Az alperes mint jogcím nélküli használó a Lakás tv. 36. § (2) bekezdése, 37. §-a, 38. § (1) bekezdése, 20. § (1) és (2) bekezdése, valamint a KT. rendelet 2016. március 4. napjától hatályos 18. § (1), (2) és (4) bekezdése, valamint 29. § (3) bekezdés rendelkezései szerint használati díj fizetésére köteles.

[48] A használati díj összegének megállapítása során vizsgálta, hogy a perbeli ingatlant a képviselő-testület kívánta-e önkormányzati feladat vagy közszolgáltatás ellátására igénybe venni, ez esetben ugyanis alkalmazandó a KT. rendelet 29. § (3) bekezdése, amely szerint a helyiségbérlet szabályai nem érvényesülnek és a KT. rendelet felemelt használati díjra vonatkozó 18. § (2), (3) és (4) bekezdései nem alkalmazhatók.

[49] Az önkormányzat 267/2001. (IX. 13.) számú határozatával döntött arról, hogy az alperes a perbeli ingatlant önkormányzati feladat- és közszolgáltatás ellátására igénybe vegye. Ugyanakkor a bérleti szerződés 2012. március 31. napi megszűnését követően nem hozott olyan határozatot, amely önkormányzati feladat vagy közszolgáltatás ellátására az alperes használatába adta volna az ingatlant. Mindezek alapján nem találta megállapíthatónak, hogy önkormányzati feladat vagy közszolgáltatás ellátására igénybe vette volna a képviselő-

testület a perbeli ingatlant, így a KT. rendelet 18. § (2), (3) és (4) bekezdésben foglalt rendelkezések irányadók a használati díj mértéke megállapításánál.

[50] A jogcím nélküli használat esetén nincsen olyan szolgáltatás, amelyet a felperes lenne köteles nyújtani, ezért az alperes szavatossági igényt nem érvényesíthet.

[51] A felperes az önkormányzattal kötött feladatátvállalási szerződésre tekintettel jogosult volt használati díj igényt érvényesíteni. A bérleti díj tekintetében valóban a felek megállapodása az irányadó, ugyanakkor a használati díj mértékét a KT. rendelet fenti szabályozása határozza meg.

[52] Az alperes 2016. márciusától 2021. augusztusáig 56.878.677 forint használati díj megfizetésére lett volna köteles, amelyből mindösszesen 8.562.372 forintot fizetett meg, így a fennmaradó használati díj tartozása 48.316.305 forint.

Mindezek alapján a keresetet a használati díj igény tekintetében alaposnak találta.

[53] A kamatszámítás kezdő időpontja tekintetében – a keresettől e részben eltérően – a számlák kézbesítésének napjától kötelezte az alperest késedelmi kamat fizetésére, a rPtk. 301/A. § (1) bekezdése alapján.

[54] Az alperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperesnek a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdése szerint megállapított mértékű ügyvédi munkadíj megfizetésére.

[55] Az ítélet keresetnek helyt adó részével szemben az alperes fellebbezett. Fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a teljes kereset elutasítását, továbbá a felperes perköltsége megfizetésére kötelezését, másodlagosan a fizetendő használati díj összegének 39.753.920 forintra mérséklését, harmadlagosan az általa fizetendő perköltség összegének 2.094.851 forintra leszállítását kérte.

[56] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem volt figyelemmel a Mötv. 13. § (1) bekezdése 4. pontjában foglaltakra, amelynek értelmében a helyben biztosítható közfeladatok körében az önkormányzat biztosítja az egészségügyi alapellátást. Az egészségügyi alapellátásról szó 2015. évi CXXIII. törvény 5. § (1) bekezdés b) pontja alapján az önkormányzat az egészségügyi alapellátás körében gondoskodik a fogorvosi alapellátásról. Mivel az iskola-fogászati ellátás biztosítására 2010. december 29-én kötött feladatátvállalási megállapodást az önkormányzat csupán 2017. június 15-i hatállyal mondta fel, ezzel elismerte, hogy a vele létrejött szerződés alapján ez időpontig közfeladatokat látott el, amelyet egyébként a helyi önkormányzatnak kellett volna biztosítania.

[57] Az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvény (a továbbiakban: Praxis tv.) 2/B. § (1a) bekezdése értelmében a települési önkormányzat köteles gondoskodni a praxisjoggal rendelkező háziorvos részére a rendelő térítésmentes használatba adásáról. Ennek alapján az önkormányzat feladata az egészségügyi ellátó szolgáltatók részére az orvosi rendelő biztosítása a szakmai minimum feltételeket kielégítő eszközökkel együtt.

[58] Mindezek alapján az alperesnek neki mint megbízási szerződés alapján közfeladatot teljesítő számára is biztosítania kellett volna az ingatlanban lévő rendelő térítésmentes használatát.

[59] Figyelemmel arra, hogy a képviselő-testület a feladatátvállalási szerződését csak 2017. június 15-i hatállyal mondta fel, megállapítható, hogy tudomása volt arról, hogy a közszolgáltatást a perbeli ingatlanban látja el. Ezért nem megalapozott az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy az ingatlan tulajdonosaként eljáró képviselő-testület nem hozott olyan döntést, amely szerint a képviselő-testület kívánta közszolgáltatás ellátása céljából igénybe venni az ingatlant.

[60] Utalt arra, hogy a fentiek szerint az önkormányzatnak az ingatlan térítésmentes használatát részére már azt megelőzően biztosítani kellett volna, hogy a vele szemben támasztott követelés jogalapját képező KT. rendelet 18. § (2) és (4) bekezdései hatályba léptek. Megjegyezte, hogy a képviselő-testület ezzel kapcsolatos döntésének a hiánya sem lehet akadálya annak megállapításának, hogy a megbízási szerződés alapján ellátott feladatai a Mötv. és a Praxis tv. fenti rendelkezései alapján közérdekű közszolgáltatásnak minősülnek.

[61] A fellebbezést kiegészítve előadta, hogy a 2010. december 29-én módosított feladatátvállalási megállapodás nem teljes egészében szűnt meg annak 2017. június 15-ére történt felmondásával; a felmondás csak az iskolafogászati ellátásra vonatkozott, így a fogászati röntgen szolgáltatást és a fogszabályozást mint önkormányzat által biztosítandó közfeladatokat az ingatlan kiürítéséig ténylegesen ellátta.

[62] Sérelmezte az elsőfokú bíróság 13.G.40.049/2022/27-I. számú végzésének azon megállapítását, miszerint a 26. számú beadványa hatálytalan. Mivel a megelőző, 24. számú nyilatkozata határidőben előterjesztettnek minősül, ezért az e beadványban előterjesztett határidő-hosszabbítási kérelem is határidőben került benyújtásra. A határidő-hosszabbítási kérelme indokát – miszerint a 26. számú beadványa mellékletei csak a Ceglédi Városi Könyvtártól, saját kutatások alapján voltak beszerezhetőek, amelyhez a nyári szünet miatt megfelelő segítséget nem kapott, így csak szeptember 16-án álltak rendelkezésére az iratok – kérte elfogadni, és a 26. számú beadványát hatályosnak tekinteni.

[63] A másodlagos kérelme alapjaként hivatkozott arra, hogy – az elsőfokú bíróság megállapításával szemben – a bérleti szerződés az önkormányzat felmondása alapján 2009. november 30. napján szűnt meg – mint azt a Fővárosi Ítéletábrla 16.Gf.40.003/2021/20. számú jogerős ítéletével megállapította.

Álláspontja szerint az önkormányzattal ezt követően, 2010. december 29-én kötött feladatátvállalási szerződése ismételtén jogalapot biztosított számára az ingatlan használatára mindaddig, amíg a feladatátvállalási szerződést az önkormányzat 2017. június 15-i hatállyal fel nem mondta. Ezért a felperes 2016. október 18-ától 2017. június 15-éig terjedő időszakra vonatkozó 8.562.385 forint használati díj igénye a KT. rendelet 29. § (3) bekezdésébe és a Lakás tv. 91/A. § 13. pontjába ütközik.

[64] A harmadlagos fellebbezési kérelmében előadta, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban az ügyvédi munkadíját az IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján igényelte. Az IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja szerint a 10.000.000 forint feletti pertárgyérték esetén az ügyvédi munkadíj fizetendő mértéke 3 %, amelyre az elsőfokú bíróság a perköltség megállapítása során nem volt tekintettel. Az IM rendelet helyes alkalmazásával megállapítható perköltség nettó 1.649.489 forint, áfával növelten 2.094.851 forint, amelyre kérte a fizetendő perköltség leszállítását.

[65] Mivel a felperes a másodfokú eljárásban perköltségként az IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján érvényesíteni kívánt ügyvédi munkadíj mértékét alátámasztó megbízási szerződést nem csatolt, részére ügyvédi munkadíj nem állapítható meg. Állította, hogy a másodfokú tárgyalást közvetlenül megelőzően, felhívás nélkül csatolt beadvány hatálytalan, az nem vehető figyelembe.

[66] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását és az alperes 1.500.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból és tárgyalásonként további 50.000 forint + áfa megbízási díjból álló másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

[67] Álláspontja szerint az alperes nem jelölt meg olyan bizonyítékot, amely a jogerős bírósági döntés ellenére a részére használati jogot biztosított.

[68] Kifejtette, hogy a perbeli ingatlan birtokba adása az önkormányzati rendelet értelmében az alperessel megkötendő bérleti szerződés alapján történt. E szerződés az önkormányzati rendeletnek megfelelően maximális időre, 10 évre szólt. A határozott időtartam elteltét követően semmilyen olyan jogviszony nem jött létre az önkormányzat és az alperes között, amely az alperest az ingatlan birtoklására, használatára feljogosította volna. A 33/2000. (XII. 8.) számú önkormányzati rendelet valóban lehetőséget biztosít az ingatlan bérleti jogviszonyának meghosszabbítására, ilyen döntés azonban nem született, annak feltételei sem álltak fenn a nagy összegű bérleti díj tartozásra tekintettel.

[69] Utalt a Ceglédi Járásbíróság 7.P.21.041/2011/20. számú jogerős részítéletére, amely az alperest az ingatlan elhagyására kötelezte. Ennek megfelelően a Pp. 360. § (1) bekezdése szerinti ítélt dolog, hogy az alperes jogalap nélküli használó, aki használati díj fizetésére köteles. A feladatátvállalásra történő hivatkozást a Budapest Környéki Törvényszék a Ceglédi Városi Bíróság kiürítésre kötelező ítélete felülbírálata során már vizsgálta, és azt „súlytalannak találta”. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan állapította meg, hogy önmagában a feladatátvállalási megállapodás nem teremt jogcímet az ingatlan használatára. A rPtk. 112. § (1) bekezdése értelmében az ingatlanra vonatkozó bármilyen használati jogosultság csak a tulajdonostól, a jelen esetben a képviselő-testülettől eredhet.

[70] Az alperes hivatkozásával ellentétben az alperes nyereségorientált gazdasági társaságnak, nem pedig házi orvosnak minősül, ezért a házi orvosokra vonatkozó szabályozásra nem hivatkozhat, különösen nem a fellebbezési eljárásban. Az alperes a Praxis tv.-re alapított igényt az önkormányzat felé sem jelentett be, az ítélt dolog anyagi kötőereje folytán erre már nem is hivatkozhat.

[71] Szokatlanul minősítette az ügyvédi munkadíj mértéke kifogásolását, egyúttal előadta, hogy a megállapított munkadíj az elvégzett munkával arányos, eltúlzottnak nem minősül, figyelemmel az alperes jelentős számú beadványára és a tárgyalások nagy számára. Megjegyezte, hogy az eljárás során csatolt költségjegyzék alapján fizetendő ügyvédi munkadíj 2.898.976 forint + áfa összeg lett volna, valamint tárgyalásonként további 40.000 forint + áfa. A megállapított perköltség a nettó 2.595.880 forint munkadíj mellett 960.120 forint áfa összeget is tartalmaz.

[72] A másodfokú eljárásban – a tárgyalás berekesztését megelőzően – költségjegyzéket és ügyvédi megbízási szerződést csatolt.

[73] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában írt feltételek hiányában a felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között gyakorolta; felülbírálati jogkörében nem érintette az ítéletnek a nem fellebbezett, a keresetet a kamatkövetelés egy része tekintetében elutasító rendelkezését.

[74] A fellebbezés figyelembe vehető tartalmát a Fővárosi Ítéltábla az alábbiak szerint határozta meg.

[75] A Pp. 373. § (2) bekezdése értelmében a fellebbezésben új tény állítására akkor kerülhet sor, ha az új tény a fél önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott a fellebbező fél tudomására vagy következett be, feltéve, hogy az elbírálás esetén rá nézve kedvezőbb ítélet eredményezhetett volna.

[76] Az alperes a fellebbezésében ilyen új tényként hivatkozott a bérleti szerződés 2009. november 30-án, az önkormányzat részéről felmondással történt megszüntetésére, és ezzel összefüggésben – a másodlagos fellebbezési kérelmét alátámasztandó – arra, hogy a bérleti jogviszony megszűnését követően, 2010. december 29-én megkötött feladatátvállalási megállapodás ismételten jogalapot biztosított számára az ingatlan használatára.

[77] Az elsőfokú eljárás során ezzel szemben az alperes nem tette vitássá a bérleti jogviszony határozott időtartam lejártával, 2012. március 31-ével történt megszüntését.

[78] Ugyancsak új tényállítása volt a fellebbezése kiegészítésében az, hogy az önkormányzattal kötött feladatátvállalási megállapodása nem egészében szűnt meg az önkormányzat felmondásával, 2017. június 15-i hatállyal, hanem részben ezt követően is érvényben volt, és annak alapján közfeladatot látott el.

[79] Ezzel szemben az elsőfokú eljárás során, de még a fellebbezésében is az alperes azt adta elő, hogy a feladatátvállalási megállapodás alapján 2017. június 15-éig látott el önkormányzati közfeladatot.

[80] Az alperes kiegészített fellebbezésben megtett, a korábbi előadásától eltérő tényállításai a Pp. 373. § (2) bekezdése szerint nem megengedettek, mivel e körülményekkel az alperes korábban is tisztában lehetett, így nem az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutottak a tudomására. Így a bérleti szerződés korábbi felmondásával – a saját előadása értelmében – a Fővárosi Ítéltábla 2021. június 2-án kelt, 16.Gf.40.003/2021/20. számú ítélete alapján tisztában volt, és a feladatátvállalási megállapodás általa állított részbeni megszűnése is ismert lehetett előtte.

[81] A Pp. 373. § (1) bekezdése szerint a fellebbezésben és a másodfokú eljárás során – főszabály szerint – az ellenkérelmet megváltoztatni nem lehet. Az ellenkérelem-változtatást elutasító végzést a másodfokú bíróság legkésőbb az ítéletében vagy az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyező végzésében indokolja.

[82] A Pp. 7. § (1) bekezdés 4. pont a) alpontja értelmében ellenkérelem-változtatás az, ha a fél az ellenkérelmével összefüggésben előadott korábbi jogállításhoz képest eltérő vagy további anyagi jogi kifogásra hivatkozik.

[83] Mivel az alperes a meg nem engedett új tényállítására, a bérleti szerződés 2009. november 30-i megszüntetésére a fentiek szerint ellenkérelem-változtatásnak minősülő

jogállítást is alapozott, az önhiba hiánya, vagy a Pp. 373. § (2)-(5) bekezdései szerinti kivétel hiányában ez az ellenkérelem-változtatás nem megengedett.

[84] Ugyancsak új jogállításnak és ezáltal ellenkérelem-változtatásnak minősül az alperes Praxis tv. 2/B. § (1a) bekezdése alapján fennálló ingyenes használatra hivatkozása. A korábbi jogállítása értelmében ugyanis – egyebek mellett – önmagában a közfeladat ellátására kötött feladatátvállalási megállapodás az, amely részére a használat jogcímét biztosítja; e használat ingyenességét megalapozó jogszabályi rendelkezésre nem hivatkozott.

A Pp. 373. § (1) bekezdése értelmében ez az ellenkérelem-változtatás sem megengedett.

[85] A Fővárosi Ítéltábla ezzel összefüggésben, a Pp. 369. § (2) bekezdése szerinti felülbírálati jogkörében arra is rámutat, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a 2022. szeptember 22-én kelt 13.G.40.049/2022/27. számú végzésével az alperes határidő-hosszabbítás iránti kérelmét, és helytállóan tekintette az alperes 26. számú beadványát hatálytalannak. A 27. számú végzés kifejtett indokaival a Fővárosi Ítéltábla egyetértett. Az alperes a határidő meghosszabbítását kifejezetten a nyári szabadságolásokra tekintettel kérte, amely időtartam azonban – a törvénykezési szünetre tekintettel – a határidőbe egyébként sem számított bele. A Fővárosi Ítéltábla megjegyzi továbbá, hogy a Pp. 147. § (1) bekezdése értelmében a határidő meghosszabbítására csak fontos okból kerülhet sor, amely feltétel nem állt fenn; a határidő hosszabbítás iránti kérelem elutasítását ez önmagában is megalapozza.

[86] Az alperes 26. számú, hatálytalan beadványának értékelése sem eredményezne azonban az alperes számára kedvezőbb elbírálást, figyelemmel arra, hogy az e beadványban foglaltakra – nevezetesen arra, hogy a fogorvosi alapellátás egészségügyi alapellátásnak minősül, amelyről a helyi önkormányzatok közfeladataik ellátása körében kötelesek gondoskodni – az alperes már korábbi, hatályos beadványaiban és nyilatkozataiban is hivatkozott, csupán a pontos jogszabályhelyek feltüntetése nélkül.

[87] A fellebbezés megengedett tartalma és a Fővárosi Ítéltábla felülbírálati jogköre a fentiek szerinti új tény- és jogállítások mellőzésével volt megállapítható.

[88] Mivel az alperes az ellenkérelem-változtatás megengedése iránti kérelmet nem terjesztett elő, a Fővárosi Ítéltábla az ilyen kérelmet elutasító végzés meghozatalát mellőzte.

[89] A fellebbezés fentiek szerint elbírálható része az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

[90] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és abból megfelelő jogi következtetést vont le; a Fővárosi Ítéltábla az ítélet kifejtett indokaival egyetértett. A

Pp. 369. § (3) bekezdés a)-e) pontjaiban foglalt feltételek fennállása hiányában a megengedett fellebbezésben felhozottak az ítélet megváltoztatására nem alkalmasak.

[91] Az ítélet indokainak megismétlése nélkül, azonban a fellebbezésben hivatkozottakra reflektálva a Fővárosi Ítéltábla rámutat, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a Pp. 360. § (1) bekezdése szerinti anyagi jogerőhatás fennálltát a Budapest Környéki Törvényszék 2013. február 28-án kelt 9.Gf.24.136/2012/7. számú jogerős részítéletével összefüggésben. Az alperest az ingatlan kiürítésére kötelező rendelkezés alapja ugyanis az alperes használatának jogcím nélkülsége volt, így az ezen anyagi jogerőhatással szemben az alperes eredményesen nem hivatkozhat arra, hogy az ingatlan használatát a bérleti szerződés megszűnését követően az 1997. július 30-i, vagy a szintén a bérleti szerződés megszűnését megelőzően kötött, 2010. december 29-i feladatátvállalási megállapodás megalapozza.

[92] Az alperes nem hivatkozott a bérleti szerződés megszűnését követő olyan megállapodásra, amely őt a perbeli ingatlan használatára feljogosította volna.

Az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást a tekintetben is, hogy az ingatlan használatának joga a bérleti szerződésből eredhet, vagy ennek megszűnését követően csakis abból eredhetett volna, ha a képviselő-testület határozatot hoz a helyiség önkormányzati feladat vagy közszolgáltatás ellátására igénybevételeéről – ilyen határozat azonban nem született.

[93] Nem megalapozott az alperes azon állítása, hogy – a feladatátvállalási szerződés 2017. június 15-i hatállyal történő felmondásból is következően – az önkormányzatnak tudomása volt arról, hogy a közszolgáltatást a perbeli ingatlanban látja el, és ez számára a használat jogcímét biztosítaná.

[94] Annak kiemelésével, hogy az alperest az sem mentesítené a használati díj fizetésének kötelezettsége alól, ha a közfeladat ellátása céljából történő használatra bármely jogcímmel rendelkezett volna, a per adatai alapján megállapítható, hogy a bérleti szerződés 2012. március 31-i megszűnését követően az önkormányzat képviselő-testülete semmilyen olyan döntést nem hozott, amellyel a helyiséget az alperes használatába adta volna, használatra vonatkozó hozzájárulása nem volt, és 2010. december 29-ét követően az alperessel nem kötött a fogászati ellátás biztosítására sem megállapodást.

[95] Az alperes általi használatba az önkormányzat bármilyen – akár ráutaló magatartással megtett – beleegyezését cáfolja a lakás kiürítése iránt indított per, majd az azt követően a kiürítés végett indított végrehajtási eljárás, amely a Budapest Környéki Törvényszék előtt jogalap nélküli gazdagodás megtérítése iránt 2.G.40.127/2014. számon folyamatban volt per jogerős befejezéséig felfüggesztésre került.

[96] A perben nem volt vitás az, hogy a fogászati alapellátás egészségügyi alapellátásként a helyi önkormányzat kötelezően ellátandó feladatai közé tartozik. Tévesen állítja viszont az alperes, hogy ezen feladat ellátása – akár feladatátvállalási megállapodás alapján, akár anélkül – feljogosítja egyúttal a perbeli ingatlan ingyenes használatára is. A Fővárosi Ítéltábla rámutat, hogy az 1997. július 30-i feladatátvállalási megállapodás mellett az e feladat ellátásához szükséges helyiségek használatára a felek kifejezetten bérleti szerződést kötöttek, abban bérleti díjat megállapítva, és a 2010. december 29-i feladatátvállalási megállapodás 3. pontja kifejezetten utal a megállapodásban foglalt feladatok ellátásához szükséges rendelőhelyiség használatát szabályozó, akkor még fel nem mondott bérleti szerződésre.

[97] A Fővárosi Ítéltábla rámutat, hogy a Cegléd Város Polgármesterének 2022. május 30-i, az elsőfokú bíróság megkeresésére adott, az iratok közt 13.G.40.049/2022/11. számon elfekvő válasza értelmében az önkormányzat által megvalósítandó kötelező egészségügyi alapellátás feladatkörébe csak a feladatátvállalási megállapodásban szereplő iskolafogászati ellátás tartozik, míg az alperes által szintén e körben hivatkozott fogszabályozási és fogászati röntgen szakellátás nem.

Az alperes által hivatkozott, az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvény 5. § (1) bekezdés b) pontja is csak a fogászati alapellátást határozza meg olyanként, mint amelyről a települési önkormányzat az egészségügyi alapellátás keretében gondoskodni köteles.

Az elsőfokú bíróság a használati díj mértékét helyesen állapította meg a KT. rendelet módosított 18. § (1), (2) és (4) bekezdésének alkalmazásával; a Fővárosi Ítéltábla az összecszerűség körében kifejtettekkel is teljes mértékben egyetértett.

Az alperes tévesen hivatkozik az önkormányzat tudomásával történő használatra akként, mint amely a KT. rendelet 29. § (3) bekezdése szerinti tényállást valósítja meg, kizárva a helyiségbérlet szabályainak alkalmazhatóságát.

[98] Az alperes a másodlagos fellebbezési kérelmét arra a tényre alapozta, hogy az önkormányzat a bérleti szerződés megszűnését követően, 2010. december 29-én kötött vele feladatátvállalási megállapodást, amely számára újból jogalapot biztosított az ingatlan használatára.

Túl azon, hogy az önkormányzati feladat ellátására kötött szerződés önmagában nem alapozná meg a használat ingyenességét is, az alperes e hivatkozása a korábban már kifejtettek szerint meg nem engedett ellenkérelem-változtatásnak minősül, így a másodlagos fellebbezés emiatt megalapozatlan.

[99] A harmadlagos fellebbezési kérelem azonban megalapozott.

[100] Az elsőfokú eljárásban a felperes költségjegyzéket csatolt, amelyen az ügyvédi munkadíját az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjának megjelölésével számította fel, ettől eltérő ügyvédi munkadíjat megalapozó megbízási szerződést nem is csatolt.

A megbízási szerződés és az ügyvédi munkadíjnak az IM rendelet 2. §-a szerinti felszámítása hiányában az ügyvédi munkadíj mértéke (48.316.305 forint pertárgy értékre figyelemmel) az IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és 4/A. §-a szerint számolt, az alperes által helytállóan megjelölt 1.649.489 forint + áfa összeg, ezért tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a felperes ügyvédi munkadíját ennél magasabb összegben határozta meg. A Pp. 82. § (3) bekezdése ugyanis kizárja a felszámítottnál magasabb összegű költség fél javára figyelembe vehetőségét.

[101] Az elsőfokú bíróság az alperest a felperes illetékmentessége folytán meg nem fizetett eljárási illeték államnak megfizetésére – az akkor hatályos szabályozásnak megfelelően – a külön felhívás kézhezvételének határidejével kötelezte.

[102] A polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és az állam által megelőlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet módosításáról szóló 26/2022. (XII. 6.) IM rendelet – egyéb átmeneti rendelkezés hiányában – a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazandó. A 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2023. január 1-jétől hatályos, a 26/2022. (XII. 6.) IM rendelet 1. §-ával módosított 3. § (2) bekezdése értelmében ha a bíróság a határozatában az illeték viseléséről dönt, határozatában megjelöli a fizetendő illeték összegét [a) pont], felhívja a megfizetésre kötelezett személyt, hogy az illetéket az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételei számla javára az esedékesség napjáig fizesse be [b) pont], tájékoztatást ad a fizetési kötelezettség illetékekről szóló törvény szerinti esedékességének időpontjáról [c) pont], megjelöli az állami adó- és vámhatóság illetékbevételei számlájának számát [d) pont] és tájékoztatást ad arról, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni [e) pont].

[103] A meg nem fizetett illetéket tehát a félnek nem külön felhívásra, hanem külön felhívás nélkül, az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó, jogerős határozat alapján közvetlenül kell megfizetnie az adóhatóságnak.

[104] A Fővárosi Ítéltábla ezért az ítéletnek az eljárási illeték külön felhívásra történő megfizetését előíró részét akként változtatta meg, hogy – a jogszabályváltozásra tekintettel – az alperes az államnak járó illetéket az esedékesség napjáig köteles megfizetni az állami adó- és vámhatóság illetékbevételei számlájára, egyúttal tájékoztatást adott az esedékesség időpontjáról, amely a jelen ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60. nap.

[105] A Fővárosi Ítéltábla a fentieknek megfelelően tájékoztatja továbbá az alperest, hogy az eljárási illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú

illetékbevételei számlája javára kell megfizetni. Az illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint e határozat jogerőre emelkedését (2023. április 5.) követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[106] A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve az ítélet fellebbezett részét a per fő tárgya – alperes használati díj és ennek késedelmi kamatai megfizetésére kötelezése - tekintetében mint érdemben helytálló rendelkezéseket a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, míg a perköltség viseléséről szóló rendelkezést ugyancsak a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatva a felperesnek fizetendő perköltség összegét 1.649.489 forint + áfa összegre leszállította, és az alperest az államnak járó illeték megfizetésére nem a felhívás határidejével, hanem az esedékesség napjáig kötelezte.

[107] A fellebbezés a per fő tárgya tekintetében nem vezetett eredményre, a Fővárosi Ítéltábla ezért a Pp. 364. §-a szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a pereszes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségei megfizetésére kötelezte.

Mivel a felperes a másodfokú eljárás berekesztéséig az IM rendelet 2. §-a szerinti megbízási szerződést csatolt, és a másodfokú eljárásban felmerült perköltségét a Pp. 364. §-a szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése szerint felszámította, a felszámítás – az alperes állításával ellentétben – a Pp. 81. § (3) bekezdése alapján határidőben megtörtént, a beadvány hatályosnak minősül.

[108] A Fővárosi Ítéltábla a perköltség összegét az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja, valamint (2) bekezdése alapján határozta meg, 800.000 forint + áfa összegre mérsékelve a felszámított 1.500.000 forint + áfa ügyvédi munkadíj összeget, mivel a fellebbezési ellenkérelem elkészítéséhez szükséges időráfordítással, a felperes jogi képviselője által ténylegesen kifejtett és szükséges ügyvédi tevékenységgel ez áll arányban. Emellett az IM rendelet 2. § (1) bekezdés b) pontja alapján perköltségként állapította meg a tárgyaláson megjelenés 50.000 forint + áfa összegű költségét is.

[109] A pereszes alperes az illetékfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett 2.500.000 forint fellebbezési illeték államnak megfizetésére a Pp. 101. § (1) bekezdése és a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles.

Budapest, 2023. április 5.

dr. Rutkai Éva s.k.

a tanács elnöke

dr. Kolozs Balázs s.k.
előadó bíró

dr. Molnár József s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: